

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2023-263

13.4.2023

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Møtekollisjon mellom varebil og motorsykkel – skylddeling? – bal. § 8.

Det oppstod et sammenstøt da klagers varebil og motpartens motorsykkel møttes på en fylkesvei. Veibredden på stedet var 6,45 m. Det forelå ingen felles skademelding, og begge parter forklarte for politiet at den andre part lå mot midten av veibanen. Foretakene løste saken ved skylddeling med 50 % ansvar på hver part under henvisning til brudd på trafikkreglene § 7, samt § 13 nr. 1. Klager anførte at hans varebil lå så nær veikanten som mulig, og at motorsykkelen dermed hadde gode passeringsmuligheter. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsspørsmålet etter sammenstøt mellom to kjøretøy, jf. bilansvarsloven (bal.) § 8.

Det oppstod et sammenstøt da klagers varebil (A) og motpartens motorsykkel (B) møttes på en fylkesvei. Veibredden på stedet var 6,45 m, og fartsgrensen var 60 km/t. Det forelå ingen felles undertegnet skademelding. Av sakens politidokumenter fremgikk følgende om hendelsesforløpet:

3 kjøretøy involvert. (...) MC med kjennetegn (B) skal først ha truffet bakhjulet til varebilen (A). Denne MC-en lå angivelig mot midten av kjørefeltet og da den så varebilen (...), forsøkte fører raskt å kjøre sykkelen inn mot kanten av vegen for å unngå kollisjon. Varebil skal ha ligget i sitt kjørefelt, men veien er smal og kurven er mørk/uoversiktlig. MC skal da ha sklidd inn i bakhjulet til varebil slik at denne har spunnet rundt. Dette førte til at MC med kjennetegn (C) som kom bak (B) skal ha fått varebilen rett i front. Alle kjøretøy skal angivelig ha holdt rundt 40-50 km/t.

Føreren av klagers bil (A) forklarte følgende til politiet:

Mistenkte (A) forklarte at han kom kjørende langs (veinavn), på vei hjemover. Da han kom til en sving ved en gård, så han at det kom en motorsykkel (B) som lå langt ut i veien. Motorsykkelen måtte, for å unngå frontkollisjon, legge seg hardt over til siden, som førte til at den falt om, og skrenset bortover veien. Etter dette forklarte mistenkte at han ikke husker noe. Han forklarte at han så den andre motorsykkelen (C) kom, og at han hørte et smell, men ikke noe mer. Etter det smalt i bilen til (A), sto varebilen plutselig å tvers.

Motparten (B) forklarte følgende til politiet:

Da de kom til (sted) og kjørte langs sideveien kom de til en (bygning) og en krapp høyresving som var uoversiktlig. (B) kjørte seint i forhold til fartsgrensen, og han tror han kjørt i 40-50 km/t i svingen - de var på "kosetur". Akkurat i det han rundet svingen og er midt i ser han en "fryktelig" stor, hvit ting og tenkte "wow" og "shit".

Det andre han tenkte var at han ikke måtte treffe den i fronten. (B) lener seg da hardt til høyre og legger sykkelen så langt ned han kan. Videre vrir han rattet til venstre, hvis ikke får han ikke "brekt ned" sykkelen. Han ser at varebilen passerer han.

(B) sier at han må ærlig innrømme at han ikke husker mer etter det. Han landet i bakken og fikk "fryktelig" vondt i armen.

(...)

(B) er ikke 100% sikker, men føler at varebilen lå ca. 1 m fra den hvite kanten og inn i veien, og følte at varebilen kom over mot midten av kjørebane.

Foretakene løste saken ved skylddeling med 50 % ansvar på hver part.

Klager var uenig, og saken ble klaget inn for Finansklagenemnda den 4.12.22.

Klager anfører at foretakets løsning av ansvarsspørsmålet er feil. Motparten er 100 % ansvarlig for sammenstøtet fordi han lå midt i veibanen. Veibredden er på skadestedet nøyaktig 6,5 m, målt mellom brøytestikkene, som igjen står ca. 20 cm fra asfaltkanten. Dette gir en asfaltbredde på 6 m. Klagers varebil er 2,2 m, mens motpartens motorsykkel er 1–1,5 m bred. Det var dermed god passeringsmulighet for motparten, siden klagers bil lå så nært veikanten som mulig.

Forsikringsforetaket anfører at saken er korrekt løst med 50 % ansvar på hver part. Førere som møtes på en smal vei har gjensidig vikeplikt, jfr. trafikkreglene § 7. Veibredden på skadestedet er målt til å være såpass smal at den ikke kan anses å være vanlig passeringsmulighet. Ifølge opplysningene i sakens politidokumenter var begge parter i fart da kollisjonen skjedde. Fordi det ikke var normale passeringsmuligheter, må det legges til grunn at begge parter brøt trafikkreglene § 7, samt § 13 nr. 1.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarsfordeling er i samsvar med bilansvarsloven (bal.) § 8.

Nemnda slutter seg her til sekretariatets vurdering:

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt (b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Videre følger det av sikker rett at det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. Dette innebærer at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom, brutt trafikkreglene osv., for å kunne få dekket skaden av motpartens finansforetak. Klarer ingen av partene å sannsynliggjøre dette, vil man etter de alminnelige bevisregler falle ned på utgangspunktet om at hver part bærer sin egen skade.

Sekretariatet bemerker at behandlingen ved vårt kontor er utelukkende skriftlig. Vi har således ingen anledning til å besiktige skadestedet, granske bilene eller avhøre vitner, og må forholde oss til den skriftlige dokumentasjon som er fremlagt på saken.

Basert på sakens opplysninger legger vi til grunn at sammenstøtet oppsto på smal vei. Ut ifra partenes forklaringer, synes begge å ha vært i fart da sammenstøtet inntraff. Det synes dog noe uklart for sekretariatet hvilken passeringsmulighet kjøretøyene faktisk hadde. I praksis er det antatt at det er tilstrekkelig passeringsmulighet dersom det er en passeringsmargin på minimum 60 cm mellom kjøretøyene. Dette innebærer at kjøretøyene ikke bør være over 1,65 cm brede for å ha normal passeringsmulighet. Kjøretøyenes bredde i dette tilfellet er ukjent for sekretariatet. Ifølge foretakets opplysninger, var det ikke normale passeringsmuligheter for partene i dette tilfellet. Under den forutsetning at det ikke var normal passeringsmulighet var begge parter forpliktet til å innrette sin kjøring slik at de kunne stanse for avklaring av videre kjøring, jf. trafikkreglene § 13 nr. 1:

Kjørende må kunne stanse på den vegstrekning som den kjørende har oversikt over, og foran enhver påregnelig hindring.

Videre fremgår det av § 7 nr. 6 at:

Om nødvendig skal kjørende som møtes, i god tid vike tilstrekkelig til høyre og kjøre sakte eller stanse.

Etter sekretariatets syn foreligger det brudd på ovennevnte trafikkregler på begge parter side, siden ingen av partene klarte å tilpasse seg situasjonen ved å stoppe eller vike for den andre.

Foretakets standpunkt fremstår etter dette som korrekt.

Til støtte for vår vurdering viser vi til vedlagte nemndsavgjørelse 2019-446.

Når det gjelder politidokumentene, så må du selv kontakte politiet for å få innsyn i disse.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).